

Останнім часом в Україні стали дуже популярними поняття Гіперборя, Ра, Слов'яно-Арійські Веди і все, що з ними пов'язано, в частности маніпуляції з літерами та семантикою слів російської мови. Звідки ж з'явилися проповідники нових «забутих» знань?

Гіперборя —

Древняя страна.

СтРАна Жарптиц

и алых скороходов...

И Светорусы в РАсу

Соберутся!

(З сайту Великого Білого Братства).

Автор цих строк мадам ПреобРАженська (раніше відома під ім'ям Марина Цвігун, вона

же Марія Деві Христос), котра прославилася як керівник і «богиня» жахливої деструктивної секти - Великого Білого Братства ЮСМАЛОС. На початку 90-х багато добрих наївних людей, які потрапили під вплив «вчення» уходили із сімей «до братів», продавали свої квартири і жили у зйомних хатах, по 30 осіб в одній кімнаті. Їх майже не годували, дозволяли спати усього по 3 години на добу, у решту часу примушували молитися, а потім відправляли на вулиці вербувати нових послухників. Більшість «білих братів» у подальшому стали бомжами, інших взагалі не змогли відкачати і вони до цього часу чекають кінця світу у психіатричних лікарнях. Цікаво, що після розгону Білого Братства та «відсидки» Марина Цвігун-Христос виїхала до Росії, і там почали з'являтися «старовіри інгліни», КОБовці та інші секти, які використовують ті ж ідеї та методи зомбування, майже ту саму термінологію, поєднуючи «арійство», індуїзм з кришнаїзмом і власні безграмотні фантазії у єдиний ком «ведичної» субкультури. Всі ідеї КОБ, ведизму і арійства прописані на сайті ЮСМАЛОС.

Найбільш популярним відгалуженням багатоголової секти ЮСМАЛОС у наш час стала Давньоруська Інглїстична Церква Православних Староверів-Інглїнгів. Із Експертного висновка про тип організації, віровчення, Із Експертного заключення о типе организации, вероучении, відповідній йому практиці, історії діяльності та інших особливостях «Давньоруської Інглїстичної Церкви Православних Староверів-Інглїнгів» (4 квітня 2002 р., м. Москва): «В 1990-х гг. это религиозное образование именовалось как Орден-миссия Джива-храм Инглии. Доктрина Древнерусской инглистической церкви православных староверов-инглингов содержит утверждение, что община инглингов объединяет всех людей с белым цветом кожи, который якобы служит свидетельством того, что они являются потомками Рода Небесного и Расы Великой (часть 2-я книги 3-й «Славяно-Арийские Веды»)» – *згадаємо Светорусів і Расу з віршів Марии Девы Христос*. Так звані «інглїни» стверджують, що їх віра істинно пРасловянська, «арійська», «ведична» і взагалі є істиною у останній інстанції. Казки «інглїнгів» про Велику Тартарію, міжгалактичні кораблі, і про те, що всі мови світу походять від російської мови переказувати немає сенсу. Люди, перейнявшись духом «інглїзма» набувають коридорного бачення світу, вони не хочуть слухати тих, хто намагається з ними сперечатися. Тому, якщо ваші друзі або родичі раптом заговорили про «ведичну» культуру, концепцію суспільної безпеки, почали називати себе дітьми Мідгарда, спробуйте запобігти впливу сектантів, поки ще не все втрачено. На ранніх стадіях людину ще можна легко врятувати. З віком викривлена картина світу закріплюється у свідомості і людина вже не зможе відмовитися від своїх уявлень.

Коли «інглїни» тільки з'явилися, вони не приховували того, що їх метою є «відродження давнього нордичного культу, який ми називаємо Аріософією», від слів арійський і Софія. З їх текстів ми дізнаємося, що «Міфи про язичницьку богиню Софію – це міфи про небесного ангела руського народу, це міфи про руську душу, яка зберігла давні традиції». Тут ми і приходимо до першоджерела – «арійському» гностицизму, теософії,

християнству нового часу, де центральним персонажем є Софія. Для знайомого з історією окультизму читача не секрет, що цю гностичну міфологему полюбляла сумнозвісна мадам Блаватська, яка була впливовим ідеологом окультистичного масонства кінця XIX століття. Деякі ідеї "Таємної доктрини" Блаватської були узяті на озброєння германським окультистичним товариством Туле, члени якого заснували згодом НСДАП, тобто партію Адольфа Гітлера.

Спостерігаючи за розвитком вчення інгліїзма звертають на себе увагу спроби зробити більш давнім появу Інглїїстичної церкви: нібито у 1994 році А. Хіневич – ідеолог інгліїзма/юджианства – виклав основи свого віровчення у невеличкій брошурі з простою назвою «Краткий курс», яку, звичайно, ніхто не бачив, але всі про неї знають.

Послушники О. Хіневича також вірять, що в 1992 році (за 2 роки до появи самої релігії) нібито була зареєстрована Омська громада «інгліїнгів», але офіційні державні російські сайти кажуть про інше. Насправді так звана «церква старовірів-інгліїнгів» ніколи не мала офіційної реєстрації, більш того вона визнана деструктивною сектою, а її керівник навіть був засуджений на півтора роки умовно за екстремізм. Справа у тому, що література «інгліїнгів» просякнута примітивним антисемітизмом, що Дело в том, что вся литература «инглингов» насквозь пропитана примитивным антисемитизмом, что здається дивним з точки зору національності самого Хіневича, рідний брат якого живе в Ізраїлі), але схожі приклади в Росії вже були.

На початку 90-х Гудман, сховавшись за псевдонімом Істархов (він навіть пояснив, як його псевдонім розшифровується - із старих архівів), написав провокаційну книгу "Удар русских богов", в якій християни і євреї були оголошені джерелом усіх бід роду людського, і тільки відродження культу "російського бога Ра" нібито врятує усіх руських і усю Росію. О. Хіневич вчить своїх послухників не лише тому, що староегипетський бог Ра є справжнім руським богом. Він так само стверджує, що предки "істинних арійців" 80 тисяч років назад прилетіли на нашу планету на велетенських космічних кораблях, які незабаром прилетять знову і врятують обраних від "страшної планети Нубіру", яка ось-ось прилетить до Землі і усіх знищить. Взагалі, загравання з кінцем світу, який буде ну прямо ось з дня на день, - це улюблена страшилка Великого Білого Братерства, тепер в неї вплітається ще і космічні мотиви. І не Хіневич це вигадав, він є усього лише одним з менеджерів багатоголової секти.

Треба відмітити, що проповідники «православного ведизма» постійно намагаються видати свої фантазії як одвічну слов'янську (руську) віру, хоча офіційні рідновірські (язичницькі) організації вже кілька років тому висловилися проти підміни понять історії,

мови і давньої віри, підписавши відповідну спільну заяву. З українського боку проти " псевдоязичників" виступає Слов'янська духовна течія "Великий Вогонь", в Росії проти інгліїзма висловилися Круг Языческой Традиции і Союз Славянских Общин Родной Веры.

Деякі захисники арійства стверджують, що Марина Цвігун змінилася разом зі своїм новим ім'ям і змінилися її сьогоднішні ідеї не схожі на ті, що були у Марії Деві Христос.

У своїй статті присвяченій аналізу ідей Марини Цвігун (ПреобРАженскої) «Космическое полиискусство третьего тысячелетия как новое издание Великого Белого Братства» [1] доктор філософських наук, замдиректора Інституту філософії України проф. Анатолій Колодний приходить до висновку, що "у своєму світосприйнятті і його художньому втіленні чогось нового у Марини Цвігун не з'явилося. Тобто ідеї Марії Христос і ПреобРАженскої ідентичні і не зазнали змін".

Хочеться навести слова однієї людини, яка не підпала під вплив проповідників «ведичної» мудрості, але була близька до них і розповіла про них правду: "Обдурені люди, прагнучи отримати знання, приїжджали на навчання цілими сім'ями, залишаючи рідні будинки і продаючи квартири і речі. Але, приїхавши, вони стикалися з сьогоднішнім, а не показним О. Хиневичем: до учнів він виявляв цікавість доки у тих не кінчалися скромні заощадження (трохи довше у нього залишався інтерес до молодих і довірливих дівчат, іноді, м'яко кажучи "нездоровий"), далі він вів себе з приїжджими або непомірно грубо, або ігнорував їх і, "розкидаючи" комп'ютерний покер, поки вони чекали відповіді про свою подальшу долю, робив вигляд, що не помічає тих, що звернулися до нього. Ті, хто хоч трохи себе поважав, поїхали геть. Залишилися лише ті, у кого або не було грошей (їх можна перерахувати по пальцях однієї руки), або ті, хто знайшов себе, підлабузнюючись перед гідним їх лжежрецем, продаючи приїжджим дрібнички, обдираючи їх до нитки.

В Україні богообраність арійської раси проповідує деструктивна тоталітарна секта Родове Вогнище Рідної Православної Віри [1]. Послідовники конфесії вірять в єдиного Бога - Рода, Всевишнього, який породив себе з первинного хаосу і порожнечі, з небуття. При цьому цей Всевишній є одним з багатьох Творців, Творцем саме нашого окремого Всесвіту, що відповідає уявленню теософів. У віровченні конфесії є міфологеми про Заповіт (Покон), про Золотий час в розвитку людства, про порятунок особистий і загальний. Доступ до Покону мають тільки волхви конфесії, які "читають" його в зміненому стані свідомості. Православні волхви пророкують перемогу Родового Покона на Русі з одночасним затвердженням звичаїв Білої Раси. І, звичайно ж, закликають берегти чистоту крові Рода свого.

Чому ж прояви Білого Братства такі різні, і що їх об'єднує? А об'єднує їх всі теософія. Яюсь дивно бачити, як ідеологічні статті для слов'янського рідновір'я пишуть теософи, які не соромляться навіть рекламувати свої теософські форуми на рідновірських форумах, де зібрано «наследие» (дуже вони любляють це слово) слов'ян. Марина Цвігун і не приховує те, що вона є теософом, і люди, які «займаються» «слов'яно-арійським напрямком» теж теософи.

Теософія є дуже привабливою для шукачів істини і легкою для сприйняття. Головна ідея теософії, що Бог єдин, і у різних релігіях він просто має різні імена. Тому, за теософією, можна створити універсальну релігію, яка буде правдивою для всіх народів і всіх релігійних уявлень. Ідея нібито хороша, але її не можна застосовувати до етнічних дохристиянських уявлень. Саме необізнаність людей у історії розвитку людських уявлень про світ дозволяє шахраям легко їх обдурювати.

Термін «теософія» відомий з другого століття н. е., коли його стали вживати [неоплатоніки](#) : [Аммоній Саккас](#)

та його учні. Пізніше теософією стали називати богопізнання через містичний досвід (безпосереднє спілкування з божеством в стані екстазу). Точніше: теософія - це таке вчення про божество, яке спирається на суб'єктивний містичний досвід, але, на відміну від чистої містики, прагне викласти цей досвід у вигляді зв'язкової системи. Коли теософія розуміється в такому широкому сенсі, в неї включають

[гностицизм](#)

,
[неоплатонізм](#)

,
[каббалу](#)

,
[герметизм](#)

,
[розенкрейцерство](#)

Але якщо копнути ще глибше, виявляється, що теософія це частина умоглядної Кабали. Кабала (в юдаїзмі) за «Словопедією»: «Каббала разделяется вообще на умозрительную (К. иунит) и прикладную (К. маасит). Умозрительная К. состоит опять из двух главных частей или "дел": космогонии — маасэ берешит, букв. дело (о том, что) в начале, и теософии — маасэ меркаба, букв. дело колесницы или выезда Божия.»

Всі ці інтелектуально-релігійні збочення не мають ніякого зв'язку з етнічною традицією.

Відомо, що до появи всіх тих слов'янських богів, імена яких ми знаємо, у слов'ян був культ предків. І ці уявлення ну ніяк не можна підігнати під теософський стандарт загального Бога-Абсолюта. Про цю незручну для їх філософії частину спадщини предків вони «забули».

Також, ми знаємо, що політеїзм, який прийшов на зміну культу предків, є пантеїстичним. Пантеїсти не вірять в особистісного, антропоморфного Бога або Бога-творця. Центральні ідеї у більшості форм пантеїзму постійні: Всесвіт як усеосяжна єдність і святість природи. Пантеїзм відкидає антропоцентризм, визнаючи фундаментальну єдність усього живого і необхідність шанобливого відношення до природи.

За дохристиянськими уявленнями, все абсолютно змінне, у світі нічого не повторюється, все минуле і одноразове. Тому у слов'ян не було поняття світів (верхній, нижній, божественний). Це нещодавно вигадали Нав, Яв, Прав. Теософи Білого Братства пішли легким шляхом, взяли те, чого не вистачало, у скандинавів – Мідгард. І стали прихильники «спадщини» предків «дітьми Мідгарда».

За давніми уявленнями, одне й те саме є водночас відмінне і навіть протилежне. Суттєва зміна — це зміна в свою протилежність, одна протилежність виявляє цінність іншої, а суперечливість зближує протилежності. Згадаймо Святовита: *«У правій руці кумир тримав ріг з різних металів, що щороку звичайно наповнявся вином з рук жерця для гадання про родючість наступного року; ліва рука, якою кумир спирався на бік, уподібнювалася луку. ...*

У

невеликому віддаленні видні були вузда та сідло кумира з іншими приналежностями. Спостерігача найбільше уражав меч величезно го розміру»;

та Білого Дива та Чорного Дива, які сприймалися як єдність:

«Є у слов'ян дивовижне переконання. А саме: під час бенкетів і узливань вони пускають по колу жертвну чашу, вимовляючи при цьому, не скажу благословення, а швидше заклинання від імені богів, а саме, доброго бога і злого, вважаючи, що успіх у справах добрим, а усі нещастя злим богом спрямовуються.» («Слов'янська хроніка»).

Але повернемося до Білого Братства. Виникає питання: який сенс у ньому зараз, і кому це вигідно? Відповідь дуже прозаїчна – «арійство», «ведизм», братство білих слов'ян є своєрідною контрідеею щодо збереження Росії (РАсії) у плані культивованого зараз російською владою ортодоксально-християнського слов'янства. «Російське рідновір'я, що так нахабно нав'язується частині нашого громадянства, насправді не є релігійним вченням, а політичною концепцією збереження Росії як центру східнослов'янського світу та як неподільної імперії.» [1]

Щоб розширити своє розуміння проблеми, варто почитати сучасні статті служителів РПЦ присвячені Святій Русі. Після переможного об'єднання Святої Русі, керувати нею буде цар-«удерживающий», оскільки без нього на Святій Русі просто не може бути миру і спокою.

Признаки, за якими ви можете зрозуміти, що перед вами продукт діяльності Білого Братства: радянська зірка у контексті давньоруської культури, постійні вигуки про «слов'яно-арійську» культуру, таємний світовий уряд, ведизм, Мідгард, психопатичне поклоніння слогу «ра» і усім словам, в яких цей слог присутній, жонгливання літерами і складами слів у душі каббалістів 16 століття. Можна ще згадати Нову Хронологію, німби навколо голів слов'янських богів, дець поруч іноді бачимо і образ «отца небесного» - вусатого упиря Йосіфа Джугашвілі (Сталіга), якого зомбі-братчико-ігнглісти відверто обожнюють. Найтупіші прихильники «ведичного вчення» вірять в існування інопланетян-«рептілоїдів», які начебто живуть серед нас, а також якихось інопланетян спасителів, які скоро нас врятують від чергового кінця світу.

Джерела:

1. (Історія релігії в Україні: у 10-ти т. За ред.. проф. А. Колодного. Редколегія: А. Колодний (голова) та ін. / Нові релігії України. Т.8. – Київ, 2010.- 828 ст.)